

neobdelanosti kmetijskih zemljišč. Po podatkih ankete o proizvodnih potencialih kmetijstva v ljubljanskih občinah (dr. Matija Kovačič) so vzroki za neobdelanost Barja v neprimernosti zemljišč za strojno obdelavo (nosilnost, majhnost parcel) zaradi škode po divjadi, oddaljenosti zemljišča od gospodarstva, opustitve slabših zemljišč zaradi zaposlitve in drugi.

Z izvedbo hidromelioracij v tem srednjeročnem obdobju se usposablja moka zemljišča v dolinah in na Barju. Pri načrtovanju izvedbe hidromelioracij se usklajujejo interesi vseh uporabnikov prostora. Ob sami izvedbi pa se usposablja tudi zaraščajoče površine, primerne za kmetijsko proizvodnjo.

V srednjeročnem obdobju so izvedene naslednje hidromelioracije: Horjul A (100 ha), Horjul B (98 ha), Horjul C (126 ha), Dobravica (309 ha), Resnik (133 ha), Gmajnice (150 ha). V izdelavi je tehnična dokumentacija za hidromelioracijo Hauptmance in dolino Rašice. Hidromelioracija Brezovica A je pred izvedbo.

Z rednim vzdrževanjem skupnih objektov in naprav na območju hidromelioracij in rednim vzdrževanjem osnovne odvodnje, se bodo usposobile v mokrih dolinah in na Barju zaraščajoče kmetijske površine, ki so primerne za kmetijsko proizvodnjo. V to se vlagajo znatna družbena in zasebna sredstva. Zato je potrebno dobro pretehtati odločitev o urbanizaciji najboljših kmetijskih zemljišč, kjer vlaganja v usposabljanje niso potrebna. Na območju občine je v dolgoročnem planu nasprotje med interesi kmetijstva in drugimi interesi na 291 ha (Ljubljana 751 ha). Potrebno bo opraviti nove aktivnosti in se odločiti za urbanizacijo najboljših zemljišč samo tam, kjer resnično niso možne druge rešitve.

ZAKLJUČKI IN UGOTOVITVE

Med pomembnejšimi cilji razvoja v dolgoročnem družbenem planu je tudi usposabljanje kmetijskih zemljišč z melioracijami. Po sprejemu zakona o zagotavljanju in usmerjanju sredstev za usposabljanje zemljišč za družbeno organizirano kmetijsko proizvodnjo v letu 1982, sprejemu smernic razvoja urejanja kmetijskih zemljišč in melioracij v SR Sloveniji do leta 2000, in po sprejemu dolgoročnih in srednjeročnih planov, so bili dani pogoji in možnosti za urejanje kmetijskih zemljišč.

Kmetijska pospeševalna služba obeh kmetijskih zadrug je opravila vrsto zahtevnih nalog na terenu in pri pripravi programov, da bi se realizirale z družbenim planom spejete naloge usposabljanja kmetijskih zemljišč tako v hribovitem kot v nižinskem svetu.

Družbena sredstva, ki se zagotavljajo kot sofinanciranje usposabljanja kmetijskih zemljišč (odbora za melioracije Zveze vodnih skupnosti, Kmetijske zemljiške skupnosti in SIS za pospeševanje proizvodnje hrane in zagotavljanje osnovne preskrbe mesta Ljubljane) pomenijo vedno manjši delež stroškov potrebne investicije. Vsaj tretjino višji stroški kmetijske proizvodnje v hribovitem svetu, pri čemer sicer slabi ekonomičnost kmetijske proizvodnje, kmetu ne zagotavljajo dohodka, s katerim bi zmožl usposabljal zemljišča.

Glede na nakazano problematiko, naraščajoče potrebe po hrani in izgubo za kmetijsko proizvodnjo znatno primernejših površin, ki jih jemlje urbanizacija, je potrebno znatno dvigniti družbeni prispevek za ohranjanje rodnosti kmetijskih zemljišč. Ko bodo le-ta zaraščena, bodo trajno izgubljena za pridelovanje hrane.

Zaraščajoča območja so predvsem v hribovitem svetu zelo slabo komunalno opremljena. Zato so se ta območja v preteklosti izseljevala in se še izseljujejo. Ostajajo ostareli. Zapiamo šole. Da ostanejo območja še poseljena in da se kmetijska zemljišča ne izgubijo trajno za proizvodnjo hrane, je potrebno čimprej vložiti dovolj družbenih sredstev za revitalizacijo hribovskih območij, enako kot za Kočevsko. Domača obrt sicer prinaša nekaj zaslužka, vendar premalo, da bi ostajal življenjski v teh krajih.

Strokovne institucije in pospeševalna služba na terenu bodo morale vložiti še več naporov za oživitve proizvodnje v krajih, kjer so zato naravne danosti. Brez sistemske finančne družbene pomoči proizvodnji v hribovitem svetu, ne bodo realizirani cilji, sprejeti z družbenimi plani, izseljevanje mladih se bo nadaljevalo, še naprej se bo izgubljal proizvodni potencial za proizvodnjo hrane v hribovitem svetu zaradi zaraščanja, v nižinskem pa zaradi premalo premišljene urbanizacije.

PREDLOG PREDLAGATELJA

Izvršni svet skupščine občine Ljubljana Vič — Rudnik je Poročilo o izvajanju nekaterih določil zakona o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč obravnaval na 156. seji dne 22. 11. 1989 in sklenil, da ga posreduje delegatom skupščine občine v obravnavo in sprejem.

IZVRŠNI SVET

POROČILO

o izvajanju nekaterih določil zakona o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč

Zakon o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o upravljanju lovišč (Uradni list SRS, št. 25/76) (v nadaljnjem besedilu zakon) ureja varstvo, gojitev, lov in uporabo divjadi ter urejanje in vzdrževanje lovišč z namenom, da se v okviru varstva narave ohranja ravnovesje divjadi in rastlinskega sveta v prostoru, kot enega temeljnih pogojev za ohranitev naravnega človekovega okolja in da se zagotovi poseben družbeni interes na področju lovstva. Na podlagi zakona so izdani podzakonski oziroma izvršilni predpisi, ki urejajo izvajanje posameznih določb zakona.

V poročilu se omejujemo le na izvajanje določil zakona, ki jih spremlja upravni organ. Strokovna vprašanja s področja lovstva spremljajo in obravnavajo zveze lovskih družin in Institut za gozdno in lesno gospodarstvo.

Upravni nadzor nad izvajanjem zakona opravlja lovski inšpektor Mestne uprave inšpekcijskih služb Skupščine mesta Ljubljane.

Na območju občine gospodarji z lovišči 15 lovskih družin, in sicer: Brdo, Brezovica, Dobrova, Horjul, Ig, Mokrc, Polhov Gradec, Rakitna, Rakovnik, Šentjošt, Škofljica, Tomišelj, Turjak, Velike Lašče in Vič. V njih je včlanjeno 805 lovcev. Površina lovišč je 59.112 ha, od tega je 48.486 ha lovni površini. Lovišča so bila ustanovljena v letu 1954 z odločbami okrajnega ljudskega odbora in dana v upravljanje lovskim družinam. Pogodbe o upravljanju lovišč med skupščino občine in lovskimi družinami so bile v juniju 1980 usklajene z zakonom in sklenjeni so bili samoupravni sporazumi o dodelitvi lovišč v nadaljnje upravljanje. V samoupravnem sporazumu so določeni pogoji, ki jih mora izpolnjevati lovska družina za gospodarjenje z loviščem.

Zaradi skladnejšega razvoja gospodarjenja z divjadjo in zagotovitve družbenega vpliva na gospodarjenje z divjadjo so bila, upoštevajoč populacijske zahteve glavnih vrst divjadi in ekološke pogoje, oblikovana lovskogojitvena območja, ki so bila določena z odlokom Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije. Lovske družine na območju občine se združujejo v Dolomitsko, Krmsko in Kočevsko lovskogojitveno območje.

V lovskogojitvenih območjih naj bi se usklajevali vsi interesi, tako z vidika pravic kot odgovornosti, pri varstvu in gojitvi divjadi. V vsakem lovskogojitvenem območju je bil sprejet v skladu s 33. členom zakona družbeni dogovor o določenih skupnih zadevah pri gospodarjenju z divjadjo in upravljanju lovišč.

V pripravo in sklepanje družbenih dogovorov so lovske organizacije vložile veliko truda. Udeleženske družbenih dogovorov lovskogojitvenih območij so lovske družine, krajevne skupnosti, občinski SIS za pospeševanje kmetijstva, občinske Kmetijske zemljiške skupnosti, SIS za gozdarstvo, kmetijske zadruge, LM Kmetijska proizvodnja, Gozdno gospodarstvo Ljubljana, ZKGP Kočevje, občinski štabi za teritorialno obrambo, Območna vodna skupnost Ljubljana — Sava, Ribiški družini Barje in Dolomiti ter skupščine občin območja.

Strokovne in organizacijske naloge pri izvajanju družbenih dogovorov opravlja Zveza lovskih družin Ljubljana in Kočevje.

Lovskogojitvena območja so prostorski okvir za uresničevanje vsebine družbenih dogovorov in s tem odločilno pomembna za skladnejši razvoj gospodarjenja z divjadjo ter za zagotovitev družbenega vpliva na ohranitev in gojitev divjadi ter na ohranitev okolja.